

„Pane, odíď odo mňa, lebo som človek hriešny.“ (Lk 5, 8)

Zázrak, ktorý Ježiš vykonal, bol okamihom v živote svätého Petra, ktorý spôsobil jeho premenu, zmenu zmýšľania. Peter neočakával veľa, keď dal spustiť na Ježišov príkaz sieť. Urobil to z poslušnosti. V skutočnosti neočakával, že niečo chytia. Možno preto, lebo nevedel, že Kristus má moc robiť také zázraky. Ale v tomto bode si Peter zrazu uvedomuje, že Kristus nie je len nejaký veľký učiteľ, ale že je Boží Syn. V tom istom momente si uvedomuje, že je hriešnik. Čo môže mať spravodlivý a svätý Boh spoločné s hriešnikom ako je on? Spontánne hovorí: „Pane, odíď odo mňa, lebo som človek hriešny.“ A v tejto chvíli sa Boh skláňa k človeku. Ježiš hovorí Petrovi: „Neboj sa...“ Akoby mu hovoril: „Ja viem, že si hriešnik, ale milujem ťa. Preto som tu. Prijímam ťa takého, aký si.“ Z tohto pramenila Petrova ochota urobiť všetko pre Krista. Jedine vtedy, keď v našom živote nastane podobný okamih, keď spoznáme svoju hriešnosť a zároveň budeme vnímať svätosť Boha, vtedy budeme pripravení na to, aby nás Boh mohol použiť vo svojom pláne. Poznanie, že nás Boh miluje takých, akí sme, vedie človeka k úprimnému pokániu, ale aj k radostnému nasledovaniu. (Milan Kuzmiak)

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)